

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Cu numărul de față se încheie al doilea cuartal al anului 1879. Numărul viitoriu se va espeda numai celor ce și-au reînnoit abonamentul.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

„Telegraful Român”:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr.,
3 luni 1 fl. 75 cr.

Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl.,
3 luni 2 fl.

Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl.,
3 luni 3 fl.

Adresele ne rugăm a se scrie curat; a se pune posta ultimă, și în loc de epistole de prenumerațiune recomandăm onor. public assignatele postale, (Posta-Utalvány — Post-Anweisung) ca împreunate cu spese mai puțin și mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumerațiune.

Acei p. t. domni, cari și înnoiesc abonamentul, sânt rugați a ne avisa de timpuriu, pentru ca să ne scim orienta cu tipărirea esemplarelor, și a lipi adresele dlor pre assignatele postale. Și unii și alții sânt poftiți a se adresa la Editura „Telegrafului Român” în Sibiu. Colectanților de 10 prenumerațiuni li se dă un esemplariu gratis.

Revista politică.

Sibiu, în 29 Iunie.

Eri s'a ținut la Budapesta un consiliu de ministrii, care a durat două oare și la care au participat toți ministrii ungurești afară de ministrul comunicațiunii baronul Kemény. Pe cum află „Bud. Cor.” ministrul Wenckheim va fi înlocuit în mod provisoric de ministrul-president Tisza.

Astăzi se încep la Viena în ministeriul de externe pertractările cu reprezentanții Sârbi pentru încheierea unei convențiuni de drum ferat.

Pertractărilor va presidia șeful secțiunii br. Schwegl. Ministeriul austriac de comerț va fi reprezentat prin consilierul de secțiune Witteck, guvernul unguresc prin consilierul ministerial Ribáry și consilierul de secțiune Beretvás.

Alegerile în Austria s'au terminat. Perderile partidei liberale sânt mari și însemnate, așa încât acum nu mai poate încăpe nici o îndoială, că ea în noul senat imperial nu va fi majoritatea. Se socotesc din părți competente — și chiar „Deutsche Zeitung,” organul liberalilor, aprobă aceasta socoteală — că între deputații aleși sânt 176 liberali-nemți și 177 feudali-clericali-naționali. Față de aceasta conjunctură „Pester Lloyd” se exprimă cam îngrijat în următorul chip: „Feudalii și Cehii ar trebui să și impună o deosebită modestie — prin care de altcum nu escelează partidul —, ca să nu folosească situațiunea parlamentară favorabilă, pentru a reincepe lupta contra constituției.”

La moment România este, care atrage atențiunea tuturor statelor europene asupra sa. Soluțiunea cestiunii Ovreilor este obiectul, care preocupă de față toate cercurile României libere și independente. „Politische Correspondenz” primesce din București cu datul 5 Iulie n. următoriu raport despre situațiunea de acolo: „Situațiunea este foarte serioasă; persoane însemnate o declară chiar de periculoasă. Comisiunile ambelor camere, care avuse misiunea a elabora un proiect pentru executarea articolului 44 din tratatul dela Berlin, au ținut pe fie-care și ședințe foarte lungi și s'au consultat în mod viu despre soluțiunea cestiunii mari. Ședința de alaltăieri a fost la toată întâmplarea una din cele mai remarcabile, fiindcă cabinetul a eșit din reserva, ce a observat-o până aci cu mare tenacitate, și și-a exprimat în mod lămurit părerile sale despre soluțiune. Ministrul-president Brătianu declarase, că guvernul nu poate accepta propunerea primită de

majoritatea comisiunii, de oare-ce acel proiect se exprimă numai pentru încuviințarea individuală a indigenatului pentru persoane de credință necreștină, precând propunerea minorității partineste cunoscuta rangiare în cinci clase a necreștinilor, cari s'au născut în țară și n'au fost nici când sub protecțiune străină, și adecă: acei, cari au servit în armată, cari au dobândit la scoli interne bacalaureatul, cari au scris vre-un op în limba română, fundatorii unui etabliment industrial, și creatorii de institute de binefacere. Brătianu declarase în numele guvernului, că guvernul este hotărât a primi acest proiect, căruia el va mai da unele suplimentări. În cazul contrariu el (guvernul) intenționează a se retrage și a lăsa partidei contrare a da cauzei o soluțiune, care i va plăcea. Eri după ameați la oara obicinuită camera deputaților a fost întrunită în ședință publică. Șeful cabinetului Brătianu a provocat camera, a pertracta în ședință secretă, fiindcă are să facă deputaților oare-care comunicări.

În aceasta ședință secretă Brătianu a declarat, că guvernul ar fi primit din străinătate informațiuni positive, după care puterile signatate de la Berlin intenționează, a face o notă colectivă, în care guvernului român să se desfășure clar și lămurit, că puterile doresc ca executarea articolului 44 din tratatul de la Berlin să fie realisată. Sfârșitul acestei note colective va fi format prin o somațiune a puterilor către România pentru a satisface acelei păreri.

Aceste descoperiri ale lui Brătianu ar fi făcut asupra tuturor celor prezenți impresiune foarte adencă. După aceste s'a încins o desbatere lungă și animată despre întrebarea, că propunerea individualistilor adusă de majoritatea comisiunii să fie cetită acum în ședința secretă s'au mâne în ședința publică. În sfârșit s'a unit în o a treia procedură, ca guvernul se țină îndată cu comisiunea o ședință pentru

de a mai precugeta și discuta încă o dată cestiunea.

La 4 oare ședința secretă se ridicase și ședința comisiunii începă. Aci Brătianu ar fi desfășurat de nou într'o vorbire foarte pătundătoare periculul, la care ar fi espus țara, dacă părerea individualistilor, cu care Europa nici când nu va fi mulțamită, ar reuși în camere. Brătianu să fie sciut spune și despre amenințări, cu cari unele puteri s'au folosit față cu România, dacă cestiunea nu va avé a cea soluțiune, care se voiesce în străinătate. Cu toate aceste în ședința aceasta nu s'a luat nici un conclud și adunarea s'a risipit fără rezultat.

Ce se va întâmpla astăzi, încă nu se scie. Una e faptă: că astăzi dimineață s'a declarat pe față în toate sferile guvernamentale, că Brătianu se va retrage, dacă propunerea partinită de guvern, nu va fi primită. Semnificativ pentru situațiune este împregiurarea, că nu conservatorii, adecă opozițiunea naturală, ci grupe din partida liberală, cari astăzi fac — s'ar pute dice — numai momentan opozițiune, au inventat doctrina individualistilor.

Principele Alecsandru I din Bulgaria s'a urcat pe tron, a depus jurământul. O proclamație, ce a adresat el către locuitori, vestesce țerei aceasta faptă.

† Metropolitul Teoctist Blasziwicz.

Preasântitul arhiep. și metropolit al Bucovinei, și Dalmației Teoctist Blasziwicz, după cum ne spune o telegramă ce a sosit Joi dela Cernăuți după încheierea numărului nostru din acea și a răposat Mercuri în 9 Iulie n. În mormântarea va avé loc astăzi în 12 Iulie n. Fie'i țărina ușoară și amintirea eternă!

Biserica gr. or. din Bucovina într'un interval scurt, de 4—5 ani,

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă. *)

(12 urmăre.)

VI.

Grozav se îndărjise Nenea Mihu. Ședea și earăși ședea ciasuri întregi, fără ca să poată eși la capăt cu gândurile sale.

Peste puțin el uitase întâlnirea neplăcută, pe care a avut-o la punte și nu mai gândia decât la răutatea oamenilor, care acum avea despre ce se vorbească. Îi părea că i vede adunându-se grămeți, că aude glumele lor proaste și adeseori îi venia să și iee pălăria, să plece la Cosma și să i ceară ertare, numai ca satul se rămăe de rușine cu clevetirile sale. Cosma îi zăcea greu la inimă, dar nu putea să se mânia spre densus. În sfârșit amândoi erau părtași de aceiași soarte,

amândoi deopotrivă dați pe gura satului; Mihu îl privia deci mai ca pe un păgubaș și pretin la nevoe. Duminecă după ameați Barbura lui Corbei veni să spună din partea Siminii că de cu sară nu poate veni, fiind că se bolnăvise una dintre fetițe.

— Toate sânt bune! grăi Mihu, când Safta îl incunosciniță despre aceasta. Sângele i se ridică în cap: aceasta era o nemai pomenită necinstire pentru densus! Îi părea bine că logodna nu se face; sara când ar fi trebuit să se facă, îl treceau ferbințelile.

— Nu! își dicea umblând neastâmpărat prin casă, atât de departe nu ar fi trebuit să meargă; dintr'un lucru atât de mic, cum au fost vorbele slabe de la punte, nu ar fi trebuit să facă unul atât de mare, cum este acela de a strica o logodnă.

Luni dimineața, vedându'l mai deschis, Safta începă a se învârti pe lângă densus. Atât îi vorbise Marta despre Miron încât capul și inima îi erau pline de chipul frumosului păstor; sta însă la îndoială și nu credea, că Mihu va voi să audă despre dorințele

Martei. De când era în leagăn, tata și mama se mângăiau cu gândul, că o vor mărita după Toderică și acum nu putea să se înpace cu gândul, ca Marta să și aleagă un alt soț. Când își vedea însă fiica prăpădită și privia în ochii ei stăruitori, începea să se înduioșeze; eară când Marta scăpa câte o lacrimă, îndată îi dicea:

„Marto! vino, draga mamei, să mergem la el.

— Nu, îi dicea Marta. Nu pot! Du-te tu singură, căci mie îmi vine să mă ascund în fundul pământului.

Eară când Safta plecă, Marta fugi după densus și o rugă să nu meargă.

„Mihule! grăi Safta în cele din urmă. — Am să și spun o vorbă.

Mihu dete din cap și intră cu densus în casă, apoi se aședă tăcut.

„Precum ved, dise acum Safta întristată, din mărișul Martei nu are să se aleagă nimic.

— Nu sciu încă, răspuse Mihu aședat. Să vedem, ce dice Cosma.

„Ce dice? îl întimpină Safta. Pen-

tru ce n'a făcut logodna eri? Se vede că și-a schimbat gândul.

— Nu scii! grăi Mihu, dacă ar fi astfel, trebuie să așteptăm, ca să trimită oamenii, pentru ca să mi întoarcă vorba, după cum se cuvine. Ear dacă nu, urmă el stăpânindu-se, apoi o să vedem care e mai tare.

„Se vede, că Toderică nu mai vrea pe Marta, grăi Safta cam turburată.

— Nu o mai vrea? dise Mihu apărindându-se. Cum? Ori nu i pare destulă față?

„Nu te aprinde, dragă Mihule, răspuse nevasta, dar veți, pe semne s'o fi vorbind prin sat și Toderică a audīt...

— Ce se vorbește prin sat? întrebă Mihu albindu-se ca varul.

„Mihule dragă! îi dise Safta îngrijată, linistescete! Nu te'am vedut nici odată atât de nerăbdător. Veți, tu scii cum e tinereța. S'ar pute ca Martei să i fi cădūt vre un flecău la inimă și Toderică să fi audīt și așa să nu o mai voiască.

*) Din „Convorbiri literare“.

este a doua oară veduivă. După moartea fericitului Teofil Bendela, care la 1874 s'a suit pe scaunul arhiepiscopiei și metropoliei, repositul arhiepiscopiei și metropolit Teoctist Blasziewicz fu denumit prin rezoluțiunea preainaltă din 22 Martie 1877. La 15/27 Maiu aceluiasi an fu chirotonit și la 22 Maiu (3 Iunie) 1877 fu instalat în scaunul arhiepiscopesc metropolitan din Cernăuți. A guvernul biserica încredințată arhipăstoririi sale abia doi ani.

Un fiasco.

Cestiunea impuneri limbii maghiare a intrat într'un nou stadiu. Ministrul instrucțiunii a dispus, precum este cunoscut cetitorilor nostri, ca învățătorii de neam nemaghiar dela scoalele populare să se intrunească în timpul feriiilor în cursuri anume pentru a învăța limba maghiară. Îndată după aceasta dispozițiune a ministrului începuse unele foi maghiare șoviniste în contra confesiunilor, că pun învățătorilor pedeci, ca ei să nu se poată înfățișa la aceste cursuri. Și în urmă ce să veți? Presentându-se învățătorii, mai ales cei români, din toate părțile țerei la locurile destinate pentru cursuri, organele guvernului din și în și se inspăimântă tot mai tare de mulțimea învățătorilor ce sosiau și în urmă au pierdut mințile, căci nu mai știu ce să facă cu atâta gloată de învățător; nu mai aveau cartire, nu mai aveau sale de învățământ, nu mai aveau instructori, nu mai aveau bani, așa încât bieții învățători au fost necesitați a umbla de-a haimana prin oraș și a porni în sfârșit către casă!

Un corespondent al ziarului „Gazeta Transilvaniei“ descrie în mod foarte nimerit și interesant cursul din Arad; el țice:

„Vă aduc la cunoștință, dle redactor, cele ce s'au petrecut la institutul pedagogic de stat din Arad în zilele din 1-a până inclusiv 3 Iuliu n. a. c. În urma ordinilor mai înalte și a provocărilor oficioase învățătorii, cari nu cunosc limba maghiară, au început a se presenta înaintea inspectorului reg. de scoale din Arad încă din 29 Iunie n. cu care ocaziune s'a început și înscrierea lor la acest curs pentru timpul dela 1 Iulie până la 25 August a. c.; în ziua dintâiu și a doua nu s'au însinuat mulți, dar în ziua a 3 a (1 Iulie) s'au prezentat înaintea inspectorului reg. de scoală o mulțime de învățători așa, încât s'a observat la conscriere, că tremura atât mâna cât și corpul întreg al inspectorului; —

numărul învățătorilor, se țice, că era aproape la 800 indiviți. A înscriși dintre ei până la ameați câți a putut, — după ameați însă a telegrafat la înălțatul minister, că ce are de făcut? căci numărul învățătorilor prezenți este peste așteptare mare, pentru toți nici localități de propunere nici cartire, ba nici suma de bani votată de dieta țerei în astă privință ne este de ajuns. În urma acestei telegramă vedurăm că cerne lucrul pe altă coardă; și anume: care învățătoriu scia să'i spună două trei cuvinte în limba maghiară d. e. apă-viz, foc-tüz, masă-asztal ș. a. îi respundea „nó hát maga jobban beszél magyarul mint én,“ „menyen haza,“ și provédându'l cu un „Bizonyitmány“ îl îndrumă către casă. Altor învățători, de și nu înțelegeau nici o iotă din limba maghiară, le țicea, că au venit prea târziu, se meargă acasă, pre alții îi învinuia că nu s'au însinuat în terminul defipt la inspectorii lor, și nu se află înscriși în protocoalele acestora trimise acolo, din care cauză nu se pot primi la curs, și așa cu tanda manda, treanca fleanca din toți învățătorii veniți la fața locului remaseră acolo abia ceva peste jumătate, ceilalți o luară către casă cari au avut bani pe calea ferată, ceilalți pe jos. Auțiam pe învățătorii țicend, că unii așa sunt de îndepărtați de Arad, încât au de-a călători pe jos 5, 6 până la 7 zile, unii țiceau: de cât să mergem pe jos cale așa departe, mai bine remănem câteva zile la secere, se ne câștigăm bani de drum, se putem merge pe calea ferată, în fine prezentându-ne câți-va învățători înaintea des numitului inspector scolar reg. îl rogarăm, ca se ne rebonifice puținei bani, ca să putem solvi calea ferată măcar către casă, că altceva nu pretindem, la care ne respunde de îmi aduc bine aminte „az nem tehetem rola“ cu care ocaziune ne spuse, că nici idee n'a avut, că se vor presenta în număr atât de mare învățătorii. Pe viitoriu, țice; că se va face altă rânduială adecă: în fie-care comitat se va deschide un curs pentru învățători.

Cursul încă nu s'a început din cauză că profesorul Nemoian din Caransebeș din cauze motivate până în 3 Iulie încă nu s'a putut presenta la acest curs, — dar fiind întrebat prin telegraf — a răspuns, că în 4 Iulie va fi de sigur în Arad. Învățătorii dela locuința lor se preumblă la institut și pretrec în discursuri 2—3 oare acolo, apoi o iau cu cetele pe stradele piațului întrebându-se: oare cu noi ce va fi? până când vom mai pierde vremea pe aici, până când? le-ar fi răspuns arangiatorii de cartire unor

învățători, cari l-au provocat, ca să le procure și aducă nesce strozace (saltele cu paie), că nu pot dormi pe podinele goale ale casei și le-ar fi țis: mai faceți ce puteți, culcați-vă lângă ceilalți, că 2 săptămâni nu'i atâta vreme. Din aceste cuvinte ale arangiatoriului de cartire putem pricepe, că învățătorii peste 2 săptămâni vor fi toți eliberați către casă, din cauză, că n'au bani să'i sustină până la 25 August. Eată procedura domnilor dela putere, au promis, și acuma nu pot să'i țină promisiunea; bieții învățători, între cari și eu, sânt unii cu familie și casă grea, și-au lăsat familiile în lipsă și ca să corespundă legii și ordinilor mai înalte oficiale, au alergat la acest curs sperând în zădar sume de bani considerabile. Oare doamne până când vom mai tot avé de-a suferi loviri de aceste nemeritate? Trist și dureros cas pentru toți învățătorii.“

Moartea principelui Louis Napoleon.

Reproducem în următoarele după foile franceze raportul locotenentului Carey, aceluși oficer englez, care a însoțit pe principele Louis Napoleon la expedițiunea de recunoaștere.

Raportul locotenentului Carey:

„După ce aflaiu că Alteța Sa imperială ar întreprinde la 1 Iunie o recunoaștere, spre a găsi un loc pentru campamentul zilei următoare, mă oferiiu a'l însoți, de oare-ce cunoșeam terenul d'într'o excursiune de mai înainte. Cererea mi se acordă; însă în același timp fui avisat de către colonelul Harrison a nu mă amesteca de loc în ordinele principelui, de oare-ce d'ensul (Harrison) dorește ca toată onoarea alegerei locului de campare să se cuvina principelui. Puțin înainte de plecare veduiu că nu se făcuseră pregătiri pentru nici o escortă și mă adresaiu în această privință maiorului de brigadă al cavaleriei. Primiiu ordinele necesare și la 9 oare și jumătate șase călăreți de ai căpitanului Bettington stau gata dinaintea cartirului general. Pornirăm deci cu acestia și cu un Zulus amic. Pe de altă parte șase Basutoși din corpul căpitanului Shepstone aveau ordinul de-a ne însoți și înainte de-a trece riul Sângereros, trimiseiu după acesti oameni. Solul trimis se întoarse cu răspunsul că ei ne vor eși înainte pe coasta unui deal, între colinele Incenzi și Itelezi. Atunci trimiseiu solul încă odată, însărcinându'l să se întoarcă aducend cu sine escorta.

„La flancul nostru din dreapta și din stânga vedeam despărțiminte tari de tiraliori basutoși. Ajungend în valea dintre cele două coline, ne lăsarăm jos, de oare-ce voiam să ficsăm cu compasurile noastre posi-

țiunea câtorva coline. Colonelul Harrison veni călare și ne comunică că cavaleria generalului mareșal e gata de plecare.

„După ce se duse, propuseiu principelui să așteptăm restul escortei. „Nu e de lipsă,“ răspunse principele, căci sântem destul de tari.“

„După ce percurserăm o milă și jumătate ajunserăm pe un șir de coline stâncoase și dominante, dincolo de riul Iliotozi. Propuseiu să descălecăm aci; însă principele observă, că mai bucuros ar voi să se oprească în apropierea riului. Ne oprirăm aci o jumătate oară, ocupându ne cu schițări și cu observațiuni cu ochianul. Nezăruind pe nimeni, înaintarăm până într'o vale la un kraal (cătun) și acolo descălecarăm, luând șeile de pe cai. Nu luarăm nici o măsură de precauțiune, de oare-ce presupuneam, că nu se află Zulusi prin apropiere. Principele era ostent și se întinse jos lângă o colibă. Oamenii făcură cafea, ear eu făceam recunoașceri cu ochianul. La 3 oare 35 minute propuseiu să plecăm. Alteța Sa imperială răspunse: „Să mai așteptăm țice minute;“ însă deja după cinci minute dete ordinul cuvenit. Eu transmiseiu ordinul mai departe și mă duseiu să'mi aduc calul d'într'o holdă. Pusem deja șaua pe el și încălecasem, când auțiiu pe Alteța Sa imperială dând ordinul: „Gata de încălecare!“ Întorseiu capul și'l vedui cu piciorul în scară. În același timp dedeiu ordinul: „Încălecați!“ și zăriiu, în momentul când oamenii se aruncau pe șei, fețele negre ale Zulusilor la o depărtare ca de 20 yarți, năvălind prin holde spre noi. Ei scoaseră un strigăt și descărcară arme asupra noastră pe când nici plecarăm în goană. Credeam că toți sânt călări și socotiiu că e mai bine să trecem de erba cea mare înainte de-a ne opri, de oare-ce sciam că carabinele oamenilor nu erau încărcate. Cunoșcend din experiență cât de rău impușcă Zulusii nu mă așteptam ca cineva să fie rănit. De aceea, apropiându ne de un tufiș strigaiu: „Trebuie să ne adunăm pe cealaltă parte! Veghiați la retragerea fie-căuia din noi!“ Când mă uitaiu înapoi, veduiu că o parte ne urma, pe când cealaltă încerca a ne eși înainte pe la stânga, spre a ne tăia retragerea printr'o vale prin care să trecem. Într'aceea eram espusi unui foc aprig și, după ce trecurăm tufișul, unul din oameni îmi țice: „Mă tem că principele e ucis.“ Mă oprii, mă uitaiu înapoi, și, zărind calul principelui pe cealaltă parte a tufișului, îl întrebaiu dacă ar folosi ceva să ne întoarcem. Zulusii trecuseră deja peste locul unde trebuise se cadă și omul îmi arătă Zulusii cari căutau să ne încungiere pe la stânga. Așteptaiu până sosiră și cealalți oameni și apoi alergaiu mai departe spre a căuta o trecătoare preste riul Tombocho.“

Din acest raport precum și din mărturisirea celor scăpați cu viața din acea expedițiune se vede că locotenentul Carey a fugit într'un mod ru-

— Cum așa? întrebă Mihiu cu ochii mari.

Safta suspină din greu, apoi începă să lăcrimețde,

„Mihule! țice ea, niciodată nu ne'am gândit la'na ca asta. Se prăpădesce, piere, se uscă. De eri dimineată nu mai vorbesce decât despre d'ensul; plânge și suspină, încât îmi sfășie inima.

— Sărmana fată! țice Mihiu înduioșat. — Pentru ce nu 'mi-ați spus mai demult?

„Nu sciam! urmă Safta. A trecut un an, decând mereu îmi vorbesce despre d'ensul, mereu mi'l laudă, mereu îmi spune, cât e de voinic, de frumos și de dulce la vorbă; totdeauna îmi vorbia, însă așa, cât nu mă gândiam la nimic. Acum deodată nu o mai cunosc... și nu știu ce e de făcut... Uită, Mihule, să nu te mării, e un cioban de la munte și nu știu...
Un cioban? sopți Mihiu, rēcit în tot trupul.

— Da, un cioban, răspunse Safta.

— Și Marta îl iubesc.

„Da, încât se prăpădesce, țice muma plângend.

Mihu cățu pe un scaun de lângă masă, își rădima capul în pumni și stete câteva clipite tremurând de sgu-duire.

— 'Mi-ați mâncat viața! strigă el după aceea ridicându-se. Ce se mă fac? Mai bine îi succesc gâtul decât să mă facă de risul și batjocura lumii! Unde-am ajuns!

„Mihule! o să'l uite cu vreme, grăi Safta călcându'și pe inimă.

— Da, strigă Mihiu plin de amărăciune. O să'l uite de dragul altuia. Lumea însă nu o să'l uite!

El își acoperi fața cu amândouă mâinile, stete puțin în luptă cu sine, apoi se îndreptă și grăi liniscit dar aspru.

— Adă'mi fata!

„Mihule! strigă Safta inspăimântată și cu ochii ațintiți asupra feței lui aspre.

— Adă'mi-o! ori mă duc s'o aduc eu însumi, ca toți argații să vadă cum o aduc, îi țice Mihiu.

Safta eși, eară Mihiu rămase nemiscat la locul, în care se afla. Peste puțin Marta însoțită de muma-sa intră cu capul ridicat și cu fața albă, dar liniscită.

— Marto! țice Mihiu înăbușit. Dar ce să'ți țic? Tu mergi de capul țeu?

„Nu merg tată! îi răspunse ea.

— Nu mergi? Dar umbli și vrei să te măriți după cum te poarta gândul, grăi Mihiu.

„Nu vreau! răspunse Marta hotărâtă.

— Atunci ce vrei cu acel ticălos? strigă Mihiu purtat de patimă.

Marta se sgudu în tot trupul, obrajii i se roșiră, ochii i se umplură de vâpae, buzele începură să'i tremure; ea făcū un pas înainte, apoi țice cu rēcială:

„Taică! nu țice, că e ticălos, căci îți batjocoresci fata!

Aceste cuvinte erau grăite cu atâta simțire, încât Mihiu deodată nu mai știu ce să'i facă, ce să'i țică

Marta se apropiă și se alipi de d'ensul, își aședă brațul pe umăr, apoi grăi:

„Lasă, taică, nu te supăra! nu fi mahnit! Nu am să'l uit în viața mea, dar niciodată n'am să vă vorbesc despre d'ensul. El s'a dus, pentru ca să nu se mai întoarcă. Poate însă dacă l'ai cunoasce, i'ai țice să rămăe; atât e de nu știu cum, încât nu se poate să'l veți și se nu'i duci dorul. Nu cer să'l mai ved; dar doresc, taică să'l veți și tu, apoi mărităm după cine vei voi.

— Draga mea copilă! răspunse Mihiu mișcat. E mai bine să nu'l veți nici tu și nici eu să'l ved. Mi s'ar sfărâma inima.

„Dacă socotesci, tată apoi fie și așa: grăi Marta; după aceea eși încet din casă, eară Safta eși în urma ei.

(Va urma).

* (Al 50,000 lea iepure) a pușcat decurend prințul Luis Rohan în ultima sesiune de vênat. Acest număr cu anevoc îl poate ajunge un vênătoriu.

șinos, întrecând în fugă pe soldații ceiașii și părăsind fără rușine pe camaradul său de arme.

În conțelegere cu ducele de Basano, reprezentantul împărătesei Eugenia și la mandatul reginei s'a schițat următorii program oficial pentru înmormântarea principelui Louis Napoleon:

Cadavrul se așteaptă pe Joi noaptea sau pe Vineri dimineața. El se va transporta de pe „Orontes“ pe iachta „Euchantess“ și se va debarca. Siciul vine mai întâi spre identificare în edificiul octogonolat, ce fiind aproape de catedrală se arată foarte potrivit pentru scopul acesta. Acolo se deschide siciul, se subseamnă documentul oficial al identificării și se închide siciul pentru totdeauna, de oare-ce deschiderea intenționată în Chislehurst nu va avea loc. O strajă însemnată de onoare al artileriei regale rămâne la cadavru noaptea întreagă. Sâmbătă dimineața însoțesc artileria călărească ca escortă pe cadavru dela Woolwich până la Chislehurst. Siciul se pune pe o lafetă, trasă de opt cai. Toate trupele din Woolwich vor asista în paradă la plecare. Conductul va ajunge în Chislehurst cam pe la opt oare. Acolo siciul va fi dus de oficeri de artilerie în sala din Cambdenhouse, unde rămâne până la 11 oare, când începe îngropăciunea proprie. Oficerii plasează siciul pe carul splendid și împodobit cu embleme de război. Conductul se formează în ordinea următoare; înainte cadeții-gentlemen din Woolwich cu artilerie călărească, o bandă de muzică, apoi carul funebrel, nemijlocit după aceia principele de Wales, ducele de Connaught, ducele de Cambridge, Bonapartistii din Franța; dar nu e încă hotărât, cine vine. Din Cambdenhouse până la biserică din Chislehurst, unde se află cripta, conductul face un ocol mare, pentru a se pute desvolta mai bine. Se așteaptă 100,000 privitori. Al cincilea regiment de lancieri va face spălir, trei baterii de artilerie regală se vor posta pe piața principală. Dela începutul conductului până la momentul, când el ajunge în biserică, se vor da salve. Cadeții-gentlemen, vor da trei salve. Oficerii duc cadavrul în biserică; apoi urmează liturgia și ceremoniile religioase. Chislehurst e plin de oaspeți, între ei: principele și principesa dela Moskwa, Aguado, Poniatowski, Rouher. Galeria de pictură din Cambdenhouse, unde și Napoleon III a fost așezat, se va pregăti pentru primirea fiului său, sala se va drapa cu cachemir alb. Sănătatea împărătesei se îndreaptă pe și ce merge.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Procesul-verbal Nr. 16.

Ședința din 11 Iunie st. v. 1879.

Membri prezenți: D-nii Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Crețulescu Nicolae, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maniu Vasilie, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

După lectura și verificarea procesului-verbal al ședinței precedente, să comunică o adresă a d-lui I. Șoimescu, care înaintează 35 exemplare din opera sa Diurpane, ultimul de cebal al Daciei spre a se avea în considerațiune la concursul premiilor Năsturel, ca cartea cea mai bine scrisă în anul curent.

La ordinea zilei discuțiunea asupra proiectului de statute.

D. președinte aduce aminte că aliniatul final al articolului 9, votat în ședința precedentă, fiind amendat și amendatul cădând prin paritate de

voturi, urmează a se discuta spre a se completa.

D-nii Crețulescu și Babeș susțin că nu e necesitate a se completa, ci a se lăsa astfel fără nici o adăogire.

Se mai urmează oare-cari discuțiuni, după cari se admite redacțiunea următoare: „Ședințele ordinare săptămânale ale academiei, secțiunilor și comisiunilor, se țin cu numărul membrilor prezenți ori câți ar fi.“

La ordine, discuțiunea se deschide asupra art. 11.

D-nii Laurian și Ștefănescu propun, ca înainte de aceasta să se intercaleze un articol nou relativ la majoritatea, cu care să se ia decisiunile principale în sesiunea generală. D-lor depun un amendament, care, după ce se combate de o parte din membrii, se primesce dela d. Hașdău un sub-amendament. După mai multe discuțiuni ambele amendamente se îmbină cu următoarea redacțiune:

„Art. ... Decisiunile academiei în sesiune generală se iau de regulă cu majoritatea membrilor prezenți, însă discuțiunile relative la alin. b) d) e) f) l) și m) din art. 7, nu se pot lua decât cu două treimi a voturilor membrilor prezenți. În cas însă de-a nu se pute obține două treimi la votarea în două ședințe consecutive, va fi de ajuns în a treia ședință votul majorității absolute.“

Acest articol scris și susținut de d-nii Ștefănescu Chintescu, Caragiani, Laurian și Hașdău, după mai multe deliberațiuni punându-se la vot se primesce cu majoritate.

Art 13 și 14 se primesce fără discuțiune.

La art. 15, relativ la alegerea președinților și vice președinților, d. Ștefănescu propune un amendament, care cere, să se dică că, „aceștia nu pot fi realeși decât după trei ani,“ eară d. Roman cere să se dică numai că: „pot fi realeși.“ ambele amendamente se pun la vot și se resping; articolul întreg se votează așa cum figurează în proiect.

La art. 16, relativ la alegerea secretariului general, d. Laurian arată că în comisiune emițându-se ideea că secretariul să fie perpetuu, după exemplul altor academii din Europa, d-lui nu s'a unit, și atunci comisiunea a convenit a admite septenatul. Dară d-lui nu admite această inovațiune pentru cuvântul că poate să aibă de rezultat inconvenient supărătoare, ci preferă a se menține dispozițiunea statutelor vechi: a se alege adecă în tot anul.

D. Maniu susține și se pronunță pentru alegerea pe șapte ani.

D. Sion se declară pentru propunerea d-lui Laurian.

D. Aurelian combate argumentele de inconveniente. Nu crede că aceste ar veni vre-odată, fiind-că acțiunea și activitatea secretariului general este prescrisă și precisată prin statute. Apoi este bine ca să se creeze o tradițiune: secretariul să reprezente continuitatea permanenței și a lucrărilor academiei.

Închidându-se discuțiunea se consultă adunarea și punându-se la vot articolul din proiect, se primesce cu majoritate.

Art. 18, 19 și 20, cari încheie partea I a statutelor, cu oare cari mici rectificări de termeni, se adoptează cu majoritate.

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 și jumătate oare.

Președinte, Ioan Ghica.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Proces-verbal Nr. 17.

Ședința din 12 Iunie 1879.

Membri prezenți: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani

Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Ștefan, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasilie, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Urechii Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

Se dă lectură procesului-verbal al ședinței precedente și, după oare-cari rectificări, se verifică.

Se comunică adresa d-lui ministru de culte Nr. 6466, prin care se recomandă academiei o epistolă a d-lui bibliotecar-șef al bibliotecii universitare și provinciale din Strassburg, care solicită a i se trimite imprimatele academiei române în schimbul publicațiilor sale anuale. — Academia, consultată, aprobă cererea ce i se face.

Se comunică o adresă a d-lui Gr. G. Tocilescu, care arată că memoriul său despre Daci, tipărit cu fondurile societății academice, reclamă mai multe stampe pentru care a intrat în vorbă a se executa la Paris prin un litograf pe un preț stipulat. — Se recomandă secțiunii istorice.

La ordinea zilei continuarea discuțiunii statutelor.

La art. 21 d. Hașdău dică că termenul calificativ de membrii actuali ai academiei nu i se pare propriu, și că mai nimerit ar fi a se admite acela de ordinari, sau să se desființeze ori-ce epitet.

D. Urechii susținut de d. Crețulescu și alți membrii, propune a nu se pune nici un calificativ.

D. Laurian dică că e bine a se conserva termenul de actuali; nu vede necesitate a se face schimbări fără cauză. Titlul acesta n'a adus până acuma nici o încurcătură. Cere a se observa că sunt mai multe categorii de membrii: mai sunt onorari și corespondenți; trebuie dar să se facă distincțiune. Nu merită a se face discuțiune pentru un lucru atât de inocent, pentru un titlu cu care lumea este până acum chiar familiarisată.

D. Odobescu crede că este neapărat ca să se dea câte un calificativ fie-căreia din cele trei categorii de membrii. Pentru cei onorari și corespondenți nu este discuțiune; pentru cei în lucrare regulată, comisiunea a preferat diferite calificățiuni, precum, efectivi, activi, reali, titulari, lucrători, și s'a oprit la acela de actuali, care atât în limba latină cât și în cea franceză, corespunde pe deplin cu ideea de lucrători în permanență, și numai în cea franceză are o semnificațiune accesorie relativă la timpul present. Menține dar redacțiunea articolului.

D. Chintescu susține că termenul actual este inesact, de oare-ce actual este un calificativ de timp, precum rezultă învederat și din derivatul actualitate. Actual cu înțelesul latin nu se poate întrebuița, căci este în contradicere cu cel relevat, care este consacrat de usul limbei noastre. Pe lângă aceasta de nici o academie nu se numesc actuali membrii ei efectivi.

D. Crețulescu dică că pe cât așteptăse cele șise de d. Laurian consideră și acele susținute de d. Hașdău; dar propune un nou termen acel de titulari.

D. Hodoș, observă că propunerea e prea târzie, căci în alți articuli precedenți aprobați de adunare, s'a adoptat calificativul de actuali, și că nu se cuvine a reveni asupra votului.

D-nii Ștefănescu, Fălcoian și Ionescu susțin că calificativul admis în articolii votați mai sus nu se poate opune la propunerea de față. La articolul acesta e locul a se determina definitiv.

D. Babeș susține testul comisiu-

nei: dar în cazul când majoritatea ar admite stergerea epitetului de actuali, ar dori ca să se contragă ambii art. 21 și 22 formulându-se unul singur.

D-nii Ștefănescu și Fălcoian, depun un amendament prin care cer ca art. 21 să se redacteze astfel: „Academia română se compune din 30 membrii, câte 12 de fie-care secțiune. Pe lângă aceste academia mai numără: membrii onorari și membrii corespondenți.“

D. Crețulescu își trage amendamentul.

După mai multe deliberațiuni, acest amendament se primesce cu majoritate a înlocui art. 19 și 20 din proiect.

Din partea d-lor Ștefănescu și Fălcoianu se primesce un amendament cu propunerea, ca din aliniatul al doilea (în proiect 20) să se formuleze un articol în cuprinderea următoare: „membrii academiei se aleg pe viață, și numai la cas de vacanță să procede în cea mai apropiată sesiune generală la înlocuirea lor.“

Acest amendament, fără multă discuțiune se primesce de majoritate.

La aliniatul următor, care propune că vacanța se constată prin repausarea sau prin votul afirmativ a trei din patru părți ale totalității membrilor, d. Hașdău dică, că nu înțelege rațiunea unei asemenea prescripțiuni. Pe ce casuri s'ar pute oare basa vr'o dată adunarea ca să afirme vacanța unui membru? D-lui ar admite cel mult ca să se menționeze despre cei ce ar căde sub interdicțiunea legii comune; dar crede că nici aceasta nu se cuvine a se face, ci mai bine să se steargă acest aliniat. În acest înțeles d-lui și face o propunere expresă.

D-nii Maniu, Fălcoianu, Roman și Babeș susțin reflecșiunile d-lui Hașdău: află redacțiunea proiectului înoportună și neadmisibilă.

D. Maiorescu, ascultând argumentațiunile celor de mai sus, dică că comisiunea în care a luat parte și d-lui, și-a pus înainte posibilitatea unor casuri nefericite, precum alienațiunea sau căderea sub o lovire infamantă: aduce mai multe exemple. Conchide a reflecta că: dacă adunarea poate în număr de majoritate simplă să aleagă un membru, cum trei pătrimi n'ar pute să l respingă din sinul său când ar ave motive legitime? De aceea susține redacțiunea proiectului.

D. Babeș dică că nici în comisiune nu s'a putut împăca cuprinsul aliniatului 2, nu că doară n'ar fi simțit posibilă trebuința de o astfel de dispozițiune, ci pentru că casurile de asemenea trebuință sunt de o natură atât de singulară în cât abia este cugetabilă o prevedere în privința acelor, care se nu poată strica mai mult. Membrii academiei sunt aleși pe viață prin urmare o destituire a lor în orice cas este o contradicere cu chie-marea lor; și încă destituirea lor prin colegii lor. Argumentul că cei ce aleg cu $\frac{2}{3}$ pe membri, cum să nu i poată restituți cu $\frac{3}{4}$ părți, acest argument nu este basat; căci alegerea se face pe viață. Dar mai sunt și alte consideranțe. După cea mai nouă jurisprudența criminală, chiar făcătorul de rele se consideră nu ca un rău voitor, ci ca un pacient psihic, și trebuie mai mult căutat, vindecat, de cât pedepsit. Ei bine: dacă nu admitem cas în care un membru pentru vre un greu morb fizic să poată fi destituit, pare că și în casurile de morburi psihice destituirea ar fi o măsură prea extremă. Și așa academia pentru asemenea casuri de bună samă foarte rari, va trebui să aște o altă oare-care procedere fără a o insera în statutele sale.

Consultându-se adunarea, maiori-

tatea admite propunerea d-lui Hașleu ca aliniatul în chestiune să se exprime.

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 și jumătate oare.

Vicepreședinte G. Bariț.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Dr. F. U. Jarnik) prof-sor gimnazial și docent de filologie romanică la universitatea din Viena a sosit în Sibiu și va petrece aici timp mai îndelungat. Dr. Jarnik, care cu predilecție se ocupă cu limba română, vine din București, unde pentru nisuițele sale filo române a fost ales membru-correspondent al academiei române, precum am anunțat deja într'un număr premergătoriu. Salutăm cu plăcere prezența acestui oaspe în mijlocul nostru.

* (Docentură). Profesorului ord. public la universitatea din Cluj Gregor Silasi i s'a permis a pute ține prelegeri despre limbile semitice.

* (Pentru participanții la adunarea generală a Asociației). Comitetul arangiatoriu din Sighișoara ne trimite spre publicare următoarea invitație:

Adunarea generală a Asociației transilvane, pentru literatura română și cultura poporului român, având a se ține în anul curg. la 3 și 4 August c. n. în Sighișoara, rugăm cu toată onoarea pre toți cari voiescu a participa la acea adunare, să binevoiască a ne încunoscșița despre aceasta, la adresa subscrișului, cel mult până la 25 Iulie c. n., arătându-ne totodată, cei cu familie, și numărul membrilor acesteia, cari vor veni, precum și timpul sosirii, pentru a ne pute îngriji de cu bun timp de incuarterare.

Sighișoara, 8 Iulie 1879,

Pentru comitet
August Horșa m. p.
direct. desp. XXI
al asoc. trans.

* (Concurs). În urma concludu-lui reprezentanței fundației lui Gojdu din 8—10 Sept. 1878 se escrie concurs pentru trei stipendii de câte 300—400 fl. eventualmente de 200—100 fl. din Fundația lui Gojdu.

Concurenții au de ași îndrepta petițiunile instruate cu testimoniile scolastice, cu carte de botz, și cu atestat de paupertate până la 10 August 1879 către „cancelaria fundației lui Gojdu“ Budapesta királyutca 13.

Din ședința comitetului reprezentanței fundației lui Gojdu Budapesta 7 Iuliu 1879.

* (Convocare). Subcomitetul asociației transilvane pentru literatura și cultura poporului român din despărțământul al VIII Alba-Iulia convocă adunarea generală a acestui despărțământ pre 20 Iulie st. n. în comuna Benic, invitând pre toți iubitorii de înaintarea scopurilor asociației a se prezenta la aceasta

Din ședința despărțământului VIII. Alba-Iulia în 5 Iulie 1879.

Ioan Pipoș, Rubin Pația,
director. actuariu.

* (Dela curtea din București.) M. M. L. L. R. R. Domnul și Doamna au dat Vineri la palatul din Cotroceni, în onoarea d-lui comite de Hoyos, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei, un prânț la care a luat parte d. ministru secretar de stat la departamentul afacerilor străine, principele Ipsilanti, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Greciei lângă curtea din Viena, mai mulți înalți funcționari ai statului și persoane distinse.

A. S. R. Domnul purta cu acea-

stă ocașie marele cordon al ordinului regal St. Stefan.

* (Eroii independenței). În editura magazinului de muzică Iosef Sandrovits, calea Victoriei Nr. 16. (Mogoșoi) București, a apărut un frumos album care cuprinde 32 fotografii ale oficerilor căzuți în rebel pentru independența României.

Acest album destinat a servi drept suvenir pentru eroii independenței costă numai 2 lei noi sau un florin trimis franco.

Vândătorii din provincii promise au rabat de 30 la sută.

Persoanele care doresc a avé un singur exemplar sau mai multe vor trimite prețul în mărci postale sau bilete hipotecare.

Espedițiunea se face prompt prin postă.

* (Un birtăș isteț). Un preot sătesc din munții austriaci după săvârșirea actului de botz într'un sat învecinat se întoarce cu crâșnicul cătră casă. Ajungându'i pe drum setea se bagă într'o cărcimă și beau mai multe pătrare de vin. La plată preotul se pomenesce, că n'are bani nici el nici ajutorul seu. El numai decât chiamă pre cărcimariul, îi descopere lipsa paralelor și'l roagă să'i crediteze, cu adausul însă, să nu le pună ca la alți debitori, caracterul sau numele pe ușă. Când, după aceea vine preotul să plătească și întrebând pre birtăș, cât face datoria, acesta numai decât să repede spre ușă. Preotul de loc îl întrebă: D'apoi tot ne-ai însemnat pe ușă? Cărcimariul atunci îi răspunde rîdînd: O, doamne feresce! aici stă numai: „*Domminus vobiscum*“ trei pătrare și „*spiritu tuo*“ două pătrare.

* (Oile lui Andrassy). Diuarul „Obzor“ publică patru telegrame trimise de unii begi bosniaci conțelui Andrassy și guvernului din Sereievo în care se plâng asupra Caimacamului din Dervent, Dr Berks, pre care ei îl numesc indeobște Bezirks, adică căpitan cercual. Mahomedanii serbară adecă o nuntă, la carea după cum se vede din telegramele originale, ar fi trecut peste marginile cuviinței, pentru care pricină caimacamul i-a împrăștiat cu miliție. Mahomedanii nădăduesc, că „escelența sa grațioasă, Andrassy nu va fi mulțămît cu „Bezirks“; ei se tem, că casele lor preste noapte se vor preface în cenușe. Dacă dl „Bezirks“ a raportat altmintrelea despre acest incident, apoi este un mincinos“. Jăluitorii se numesc servitorii și „oile“ conțelui Andrassy. Telegramele sînt signate de Rustar beg, Derviş Efendi, Adji Osman beg Kapetanovic în numele Mahomedanilor.

* (Un remediu contra turbatului.) „Gazeta Germaniei de Nord“, anunță că un medic, d. Offenbergh, a vindecat la Wickrath, aproape de Düsseldorf, o femeie mușcată de un căne turbat, iniectându'i sub peie 20 centigrame de curara (un fel de otravă).

* (O călătorie grandioasă). Se scrie din New-York unei foi berlizeze: Cât de curînd (finea lui Maiu), se va întreprinde de aci o expedițiune grandioasă. Două sute de tineri din cele mai bune familii ale Americii nordice vor întreprinde însoțiți de o ceată din cei mai buni profesori, o călătorie împregiurul pământului. Speșele echipării, ale călătoriei și ale proviantului se urcă pentru fie care părtaş la 100 de dolari. Impusul la această expedițiune l-a dat unul dintre cetățenii cei mai bogați, Mr. Goodwin. El a cumpărat un vapor cu 200,000 dolari, l-a arangiat după recerînțele moderne și l-a pus gratis la dispozițiunea excursionistilor. Durata călătoriei, care de sigur va fi una din cele mai grandioase călătorii de studiu, s'a ficsat pe patru sau cinci luni.

Bursa de Viena

din 11 Iulie n. 1879.

Metalicele 5%	66 80
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 50
Împrumutul de stat din 1860	126 —
Ațiuni de bancă	822 —
Ațiuni de credit	267 25
Argint	—
Valuta nouă imperială germană	56 80
London	116 90
Galbin	5 48 1/2
Napoleon d'aur (poli)	9 20 1/2

Economic.

Sibiu, 8 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu, fl. 4.40—5.20; Grâu secăreț, fl. 3.50—4.10; Săcară fl. 2.70—3.10; Orz fl. 3.10—; Ovės fl. 1.90—2.30. Cucuruz fl. 2.70—3.10; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.20—1.30; Semînță decănepă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 3.50; Slănină fl. 25—30; Unsoare de porc fl. 25—27.50; Său brut pro 50 chilo fl. 16; Său de luminări fl. 22.50—; Luminări de său 50 chilo fl. —28; Săpun fl. 20—; Fân 50 chilo fl. 0.50—0.60; Cănepă pro 50 chilo fl. 32—34; Lemne vârtoase de foc pro metru cubic fl. 3.— Spirit pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berboce 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

(Secerișul nou). În Ungaria secerișul a început pretutindenea și în săptămâna viitoare va începe indeobște și în țările sudvestice ale monarhiei. Rapița în Ungaria e toată secerată, precând în Boemia seceratul ei începe de-abia acam. Resultatele secerișului din acest an de-ocamdată nu se pot satori și poate că doar nici odată părerile economilor în această privință n'au fost așa deosebite ca acum. Se arată însă, că în Ungaria locurile mai deloase promet rezultate mai bune, ca cele de pe șesuri, cari au pățimit prin ape prea mult și s'au umplut de burueni. Caracterul general al secerișului se va satori numai prin îmblăt, carele va aduce positivitate și în aceea privință, dacă secerișul grânelor are un rezultat mijlociu, sau unul și mai nefavorabil. Chiar și calitatea încă nu se poate prețui; o parte a grânelor, cari acum se seceră, s'a copt — precum amintisem deja în numărul trecut — prea în pripă și de-aceea poate să aibă firesce numai un preț mic, precând acele grâne, cari s'au putut coace după lege, ne vor ofera de sigur calități frumoase. Rapița are un seceriș de mijloc, dând dela un juger catastral 15—16, ba chiar și 19—21 mîrțe. Calitățile sînt multămitoare. Săcara va avé numai un seceriș mijlociu. Orzul arată o stare diferită, va avé însă totuși un rezultat bunșor. Ovėsul, căruia timpul de până acum nu i-a cam priit subț ploii regulate se poate ridica. Cucuruzul e slab și numai subț împregiurări favorabile se mai poate ridica și prospera. Dacă nu e rău!

Nr. 157—1879.

1—3

CONCURS.

În urma înaltului ordin consistorial dto 24 Maiu 1879. Nr. 1386. B. prin aceasta se escrie concurs pentru parochia de classa a III Șasa-Lupșei, protopresbiteratul Lupșei, cu termenul până în 29 Iuliu a. c. în care și va fi alegerea.

Emolumentele sînt:

- folosirea cimiteriului,
- dela 200 case o și de clacă sau 20 cr. în bani și
- venitele stolare regulate prin sinodul parochial, cari toate compute-tate în bani dau un venit anual de 400 fl. 60 cr. v. a.

Doritorii de-a ocupa această parochie au ași asterne petițiunile instruate în sensul statutului organic și a dispozițiilor provisorice din 1873, la subsemnatul până în termenul indicat.

Ofenbaia, în 22 Iunie, 1879.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Lupșei.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

Nr. 819—1879.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătorești la scoala confesională gr.-orient. din opidul Iliei murășane, în protopresbiteratul Iliei-murășane, se deschide prin aceasta concurs cu termenul până la 29 Iulie a. c.

Emolumentele sînt:

- Salariu anual cu 250 fl. v. a.
- Cuarter liber în edificiul scoalei împreunate cu grădină de legumi.
- 2 orgii de lemne de încălțit.

Concurenții vor evé ași asterne suplicele lor bine instruite conform statutului organic la adresa subscrișului până la termenul sus însemnat.

Se pottesce, ca doritorii, cari vor s'ocupe această stațiune, se fie căntăreți buni, și se cunoască limba maghiară.

Gurasadului, 20 Iunie, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. protopresbit.

Nr. 566—1879.

1—2

CONCURS.

La scoalele grănițarești sînt de oferit 4 posturi de învățatori dirigenți și anume: în Tohanul-vechiu, Vestemu, Spinu și Lisa, la fie-care cu salariu anual de 300 fl. și la cea din urmă un post de învățatoriu secundariu cu salariu anual de 180 fl. la toate cortel și lemne de foc.

La Orlat stațiunea de învățătorească cu salariu anual de 300 fl. pentru cortel 16 fl. 80 cr. și 9 orgii de lemne.

Cei ce doresc a primii vre-una din aceste stațiuni au a substene suplicele lor instruite cu documentele necesare până în 30 Iuliu st. n. a. a. la „comitetul administrativ de fondul scolastic al fostilor grănițeri din regimentul român I. în Sibiu“.

Sibiu în 10 Iulie 1879.

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat** a

mașinilor de treerat cu brațe și cu vîrtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobot etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 25